

ja sam tvoja mama, anđele (II)

branko maleš

JA SAM TVOJA MAMA, ANĐELE (II)

1. a, tu si! ali već mi je vrug
uletio u usta!
sad se vozi gore-dolje! zaposleni bog
u kodificiranom zlatu!
lift se moli! govori protiv mene da se
sol zgrušava kao da je vlaga nova država
u vječnom mojem svijetu!
što su sad kad više nisam sam?
kad sam dvojica? !
napit ću se toplog srebra, neka se vrug
zaljubi,
neka iskoči kao kostim!
ja ću pisati, on će pogadati!
ja ću ga prekriziti, on će umrijeti!
i bit ćemo opet nas dvojica
u spiralnoj dubini gdje je zlato skromno
jer se nema čega sjećati!
u proto-mraku u kojemu nema distancije,
jer nema preterita! lubenice nema jer
nema naracije!
ali, nećeš više biti u meni, ne!
kreni u prirodu! svi su dječji pisci tamo!
pojedi im temu! pojedi im dijete!
skinut će se goili! evo vjernika!
odmah zavijaj, pali motore!
sad si u crkvi!
djeca će posjeti po neboderskim balkonima!
kad prođe vikend i bubanj, past će na asfalt
kao jučerašnji gulaš!
u evropi nikada više djeca ne mogu biti nova!
ne vjeruješ? zato jer si povjesničar!

2. a, tu si, rekao sam u sebi! a ti si već
skočio i udario o moja usta!
vidiš kako to boli kad te otac ostavlja
ispred vrata!
tebe boli jer netko mora o tebi pisati!
mene ne boli jer ja sam svoj otac
i zastava
na kojoj fabula permanentno bježi izvan okvira!
nervoza i strpljivost su sinonimi!
izumitelj! umiru od informacije koja stiže
iznenada! olujom, u vlastitoj tvorničkoj
koherentnosti!
stari su! novi su! žele brbljati!
ali, samo mama i smrt dolaze točno!
autobusom!
i to je biološka ideologija!
vidim se! jurim rubom kao centrifugalna stvar!
očekujem da bijelo nešto rodi!
neću ti reći što! dogovor ubija avijatičare!
dragulje, medvjede, elipse, sniježni notorni katran!

sjeverni pol pun je netaknutog papira,
idem ljetovati!
pojest ću osobnu kartu na kojoj mirujem
kao mrtav! odjeću sa sebe i sat!
kako ću biti bijel! kako ću biti lijep!

mlazna bijela situacija!
sredina nikada nikamo u životu nije putovala!

3. ja sam poglavica, kaže vrug i drži P u ruci
ma nemoj! ja sam poglavica!
gdje su tvoji genetski skandal koji voze na
mladi paralelni sumpor?
gdje su prozirna srca iracionalnih brojeva
koja gutaju sedmerokutne špijunke
da bi bile negativne mlazne i ekskluzivne?
ima ih! nema ih! pijem! povraćam!
bacit ću se na glavu, progovorit ću kao žaba!

nije to misla! to je spiljski plagijat!
originalni utorak u stoljeću!
pijaj žabu!
ona juri u zažarenom mini-stoču!
gramofon joj je otac! beuys!
teorijska žaba šara pretrpanim svemirom,
urla i guta
ostatke svjetova! očisti sve do prvog parketa
u teško-cvjetajućem mraku!
ako te tada nacrtam, ručat ćemo te!
moramo sanjati! moramo se ponovno hraniti!

što je kinematografija na plavokosoj alfeti?
kmetstvo na muzikalnom trivial-dorfu?
porez na nekretnine u vječnom ma-west-placeu?
sve ću to »izmisлити!« sve ću to umnožiti!
a ti ćeš, dragi, umrijeti u dizertaciji!
nisam te napisao, nisam te volio,
neću te ni čitati mrtvoga!
agente moj, s dljamskim tangentama u
iznošenom srcu!

SUBJEKTIVNOST JE USAMLJENA INSTITUCIJA

1. kad me napustila kutija cigareta
mahnuo sam,
bio sam »nas«, koji ostajemo, koje prati
pogled! pismo, marka, banka,
hooj! još dublje! vikendica iz koje
lovim, pucam i zavijam! zlato koje juri
kao gliser! kao dva!
more i 500 wata u njemu! to je ljubavnica u
slanoj pjeni:
kad sam je skuhao, bio je to parfem!
sjećam se: sjećanje je miris!
sreća je na meni! ne vidi se, ali pišem
o njoj!

mahnuo sam i postao predsjednik države!
nikoga više ne smijem ljubiti, zapalit će se!

2.

još maločas, ravno u usta, gledale su me
shematske lezbijke, kutijine cigarete,
ali, nisam ih zapalio!
poljubile bi me!
što bih onda s tolikim sjećanjem, s tolikim
dimom?
abortirati, kažeš? – abortirati!

3.

moram na ples! prošao je jugotonov kamion!
zoologija, botanika, industrija boja i lakova,
svi spletkare!
eno ih! krtica, krokodil, miš!
zlatne su to verice, ljubičasti su to
freddyji!
kakva banda! dijagonalna!
već na trećoj stranici zatvorili su me u
šuplji hrast!
tu sam upoznao snjeguljicu, bila je
grbava od bisera!
iz grla joj se derao voćnjak!
da je poljubim? zašto buditi glupu djecu?
neka čita! neka čeka! neka umre nevina!

4.

stisnuo sam praznu kutiju u džepu,
1502 aviona odmah se ukotvilo uspred mene
u čistom zraku!
kako pčele puše otkako plešem u šumi!
imaš jednu, svi su zavijali!
odmahnuo sam rukom, »a i to je dovoljno
da svi pomisle: vlak!
bacili smo se u lišće: iznad nas je projurio
početak za frankfurt, münchen i
mali hamburg!

5.

sad već svi jurimo, jer tako hoću!
lisičica, prosenjāk, mrtvačka trubica i
suncanica, jestivi agenti patuljka,
bježe u bijelo!
moja crna snjeguljica i ja
letimo od meda do uvreda!
u madežu sam vidio pijanu malariju,
porezat ću se i bit ću tvoj!
bolestan je penis i dva njegova lakirana
srca!
pojedi ga, poleti sretni najlonu, tvoja je
kosa kovčava! pismo! moda!
popodne, kad sam nevin, sjedim u
prostorijama slovenijalesa
u nepradanoj fotelji i govorim kao
polovan bog
ja sam izmišljen, pustinje su specionirane!

KOLIKO TEKSTAI KOLIKO KOPIJAI

poleti svilo, zmaj je izgrađen iz tvoje
sestre! pun je puževa, spirala, silazaka
u parket! u srce!
kad ženski hollywood pokrene leđa, ja te
čitam!
čitam prijevode, kopije, fotokopirane
minute o spilji, anteni, karfiolu, raspadu
melioracijskog sistema za zlatne poplave!
ali, stavit ću ruku na tebe! zamračit će se
film u evropskim kino-dvoranama!
tri balerine, uz originalni zvuk, plesat će
ispred ekrana dramu u kojoj nitko nije
prisutan osim interpretacije!
skinut ću te do plastike, vidi kako si
prozirna! imaš tri srca i
dvije uspomene!
ruka je na tvojim omladinskim biserima,
bolesna si!
ti si majka koja je nakon četiri žetve
rodila čarobnjaka!
što ćeš sad s njim kad mu ne možeš dati ime?
vijke, šestare, češljeve, paste za zube,
nacрте dalmatinskog satelita, tamne kukove nafte,
blistave otoke autonomnog cijanida i 32 kg
bitumena – koliko toga treba pojesti
da bismo »govorili!«
a što ćemo govoriti? dogovorit ćemo se!
nećemo se dogovoriti! brbljaj!
zmaj je poletio iz tvoje sestre!
bit će na nebu novih spiralnih stihova!
čarobnjak je zaronio u jadran!
kako će se ribe razveseliti muškarcu!
žito se njiše! ono piše!
svi pišemo!
tko će sve to pojesti?